

El got mig ple

La presentació d'un pla de lectura perquè la lectura guanyi musculatura en els pròxims quatre anys, el Pla de lectura 2020, suscita tota mena de comentaris i posicionaments com sol ser habitual en aquests casos al voltant d'un tema que sembla preocupar cada dia més als diferents àmbits de la societat. Depèn de moltes coses que ara no venen al cas i que, a més, resultarien avorrides d'argumentar que cadascú s'ho cregui o no. Val dir que entenc perfectament els uns i els altres.

No partim de zero, però. Hem patit temps molt més foscos. Cal recordar, sense anar més lluny, l'existència de l'anterior Pla de lectura 2012-2016.

De la vessant política del nou pla voldria ressaltar la creació d'una Direcció General del Llibre, que unificarà totes les competències de foment de la lectura i gestió de biblioteques en un sol organisme, així com d'un Consell Nacional de Lectura, que actuarà com a consell avaluador i que estarà constituït per 20 representants del món acadèmic i 13 d'institucionals. A més, hi haurà un comissariat de la lectura, que portarà a terme tasques de coordinació.

Pel que fa a les mesures de promoció pública (probablement el que més interessa la gent), hi haurà la creació d'una Nit de la Lectura, que s'afegeix a les ja existents del Municipi Lector o a la del llibre de regal per als xiquets i xiquetes que fan sis anys, diversos acords amb els mitjans de comunicació per promoure els llibres en la seua programació i la convocatòria d'un concurs fotogràfic.

Però la mesura més destacada, i que a més repercuteix d'una manera notable en la nostra tasca, és un

increment del pressupost (quaduplicat) per a l'adquisició de llibres per a les biblioteques que, a més, hauran de fer les compres a les llibreries de proximitat. Cal afegir també la millora d'equipaments i una reestructuració del sistema bibliotecari que preveu reforçar centres perquè funcionen com a biblioteques centrals de vegueries, sense oblidar la vella ambició del catàleg unificat per a tot el sistema de biblioteques públiques que culmini amb el carnet únic.

El sector editorial també es veurà reforçat amb un increment de partides i amb un impuls de l'organització de fires i salons, i amb les ajudes a la traducció en català. Ajuts que, per cert, també rebran els escriptors.

Crida l'atenció particularment la iniciativa del *Fas 16 anys. Explica un llibre*. Es tracta d'un concurs que premiarà els 16 millors amb 300 euros que hauran de fer servir en consum cultural.

També es preveuen acords amb altres conselleries perquè els llibres siguin presents als hospitals, a la presó, a les empreses o al metro,

"Si no optimitzem recursos materials i humans i remiem tots i totes en la mateixa direcció, potser no assolirem allò que pretenem"

per exemple.

En total es preveu una inversió de 105,3 milions d'euros per al període 2017-2020 per tal d'incrementar l'activitat lectora de Catalunya i que ningú es quedi sense llegir en un país on el 32,3 % no

toquen un llibre en la seua vida, a través d'un document que defineix 20 línies estratègiques i 53 accions concretes, avaluables cada any, del qual destacaria els següents objectius:

- Fer visible la figura del lector.
- Prestigiar la lectura com a via principal d'accés al coneixement.
- Incrementar els índexs de lectura i la comprensió lectora en totes les franges d'edat.
- Reconèixer els autors, la llengua i la literatura catalana arreu del territori.
- Enfortir i consolidar el sector del llibre millorant l'oferta editorial en català.
- Potenciar les llibreries i la xarxa de biblioteques de Catalunya, com a centres culturals i prescriptors del llibre i la lectura.
- Augmentar la presència del llibre i la lectura als mitjans de comunicació.

Però aquest pla malauradament té absències, tal com s'ha reconegut des de les altes instàncies. Parlo concretament del fet que no s'hagi treballat conjuntament amb el departament d'Ensenyament, la qual cosa considero absolutament imprescindible si es vol arribar a bon port. És clar que els centres educatius ja disposen del seu pla acadèmic. Em refereixo al Projecte Lingüístic, al Pla Lector de Centre, als 30 minuts de lectura diària, a la dinamització de la biblioteca escolar i la biblioteca d'aula, a l'impuls de la lectura a través de l'IT-LEC... però si no optimitzem recursos materials i humans i remiem tots i totes en la mateixa direcció, potser no assolirem allò que pretenem. No podem parlar de preocupacions diferents. Hem de parlar d'objectius comuns i d'actuacions conjuntes.

Irene Prades Ginovart
directora de la biblioteca Marcel·lí Domingo

Defugiré també de les valoracions polítiques o d'estendre'm sobre aquella idea que em rondina i que em trasllada al passat tot encentenent la llumeta de l'alarma que m'avisava sobre el destí final d'altres plans semblants. Només n'he fet referència al contingut i als propòsits. La intencionalitat i la voluntat política ja no ens pertoca als professionals i a la gent que creiem que la lectura fa ciutadans crítics, lliures i pensadors, més enllà de conjuntures o de modes, i que hem d'estar a l'alçada i no permetre que es quedi en paper mullat o una carpeta més arxivada al calaix.

No obstant això i amb conso-

nància amb la meua manera d'entendre la vida i per extensió la meua professió, sóc de les que prefereixo veure (i beure'm) el got mig ple i aprofitar així l'oportunitat que tot això representa i que com, a determinats trens, cal pujar-hi sense pensar-s'ho dues vegades. I un cop dalt, gaudir del viatge. Perquè cal viure els llibres i llegir la vida.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

